

med en saadan Statsbank. Men at den ærede foregaaende Taler var opskræmt ved, at Landmandsbanken i disse Aar kommer ind under Statsbanksformer, forstaar jeg ikke, thi det er netop det socialdemokratiske Partis Ideal, at det skulde vedblivende være en Statsbank. Det vilde da blive Statsembedsmænd, der kom til at raade, men at det vilde være en Fordel, tror vi andre vel i hvert Fald ikke; Statsvirksomheder er jo nærmest afskrækkende efter de Resultater, de har givet. Der er jo imidlertid ogsaa Betæneligheder af anden Art fremme. Der er Betænelighed hos nogle Medborgere med Hensyn til, at denne Bank kunde blive farlig for det private Erhvervsliv, for de andre Banker. Det er ikke let at skue ind i Fremtiden og se, hvorvidt Frygten for, at Landmandsbanken ikke skulde gaa godt i de kommende Aar og derved paadrage Staten store Tab, eller Frygten for, at Landmandsbanken skulde blive for overmægtig, saaledes at den knuste de private Virksomheder, vil vise sig mest berettiget.

Jeg ved ikke, om man, hvis man havde haft længere Tid til Raadighed, ved flere Overvejelser og Raadslagninger kunde være naaet til et Forslag, der var bedre. En Kendsgerning er det, at i den Tid, der har været til Raadighed, har det ikke været muligt for de Partier, der ikke stemmer for Lovforslaget, at fremsætte noget, der var bedre. Det ærede Medlem, som nu talte paa Socialdemokratiets Vegne, stemmer jo ikke for dette Lovforslag, han vil ikke tage Ansvaret for det, han anser det for farligt. Men det ærede Medlem stemmer dog ikke imod det, det ærede Medlem tør ikke paatage sig Ansvaret for, at det forkastes, saaledes at vi staaar i det tomme Rum. Det ærede Medlem kommer derfor ogsaa til at tage sin Del af Ansvaret. Det har paa Grund af den fremrykkede Tid ikke en Gang været forundt Landstingets Medlemmer i et Udvalg at kunne føre de Forhandlinger og faa de Oplysninger, som Folketingets Medlemmer har kunnet faa gennem deres Udvalg. Vi ved jo alle sammen, at der er arbejdet ihærdigt i Folketinget paa at skaffe sig saa gode Oplysninger, som det indenfor det til Raadighed værende Tidsrum har været muligt, og vi ved ogsaa, hvor magtpaaliggende det er, at der ikke gaar flere Dage med til disse Forhandlinger. Vi maa derfor her nøjes med de Undersøgelser, der er foretaget, og haabe, at de, der nu og i kommende Dage har Ansvaret for Ledelsen baade i Regeringen og i Banken, vil være agtpaaagivende og ikke forsømme noget, der kunde bidrage til Bankens Stabilisering og

til, at denne Lov kan virke efter sit Formaals Naar man nu enten direkte ved at stemme for Lovforslaget eller indirekte ved ikke at modsætte sig det befordrer det til at blive Lov, mener jeg ogsaa, Konsekvensen bør være den, at man fra alle Sider søger at skabe saa meget Ro og Fred som muligt om denne Bank, der i Fremtiden kommer til at staa med stærke Sugerødder ind i Statslegemet, i Finansskassen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme.

H. Trier: Jeg skal paa min Gruppes Vegne udtale, at vi med Statens og Befolkningens Tarv for Øje, som Sagen foreligger, maa tage samme Stilling til den som vore Partifæller i Folketinget og under Henvi- ning til deres i Folketingsudvalgets Be- tænkning givne Begrundelse deraf ved tredie Behandling stemme imod Lovfor- slaget.

Schovelin: Jeg vilde allerede have vanskeligt ved at stemme for dette Lov- forslag paa Grund af den Bestemmelse, der er indsat om et Nævn, som skal passe paa, at Landmandsbanken ikke trives for meget, i hvilket Nævn man vil have indsat Repræsentanter for de konkurrerende Ban- ker. Det er i mine Øjne en overordentlig gracios Idé, at man saaledes tager Kon- kurrenter til at passe paa, at Land- mandsbanken endelig ikke kommer til at trives. Jeg synes, det strider noget imod selve Formaålet med denne Lov, nemlig igen at gøre Landmandsbanken til et vir- kelig konkurrencedygtigt Foretagende.

Mit Partis højtærede Ordfører brugte den Vending om Landmandsbanken, at det var et sørgeligt og skæbnesvangert Drama, her var udspillet. Ja, det kedelige ved det er jo, at der oven i Købet stadig kommer Repriser. Med et Mellemlum af 3—4 Maa- neder sørger den nuværende Regering for, at det igen sættes paa Plakaten, saaledes at det kan spilles paa Offentlighedens Scene. Landmandsbank-Sagen er jo blevet misrøgtet lige fra Begyndelsen. Den nu- værende højtærede Handelsminister er kommet hovedkulds ind i denne Sag og bærer altsaa ingen Skyld og Ansvar, men det vil være meget vanskeligt at frikende den højtærede Stats- og Finansminister. Han har jo, om jeg saa maa sige, gjort alle Faser med. Det var allerede galt med den heromte Erklæring af 9. Juli, som jo her i Tinget er blevet saa ind- gaaende omtalt, at jeg ikke skal dvæle